ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

11 9βρ 1938

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΗΦ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

(ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ)

φιρμάνιον τοῦ Τανζιμάτ, τὸ ὁποῖον ἐπηγγέλλετο ἰσότητα μεταξὺ Μουσουλμάνων καὶ μὴ Μουσουλμάνων, φορολογικὰς καὶ δικαστικὰς μεταρρυθμίσεις. Αὗται ὅμως εἰσήγοντο μετὰ πολλῆς δειλίας, διότι διετηρεῖτο ὁ ἱερὸς ἰσλαμικὸς νόμος καὶ τὰ ἱερατεῖα ἅτινα παρεκώλυον τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων.

Ἀτελῶς εἰσαχθεῖσαι, ἐλλιπῶς συμπληρωθεῖσαι διὰ τοῦ φιρμανίου τοῦ 1856, αἱ μεταρρυθμίσεις συνήντων τὴν ἀντίδρασιν τῶν παλαιοτούρκων.

Τὸ 1877 ἐγένετο ἀπόπειρα συμπληρώσεως αὐτῶν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Καὶ τοῦτο ὅμως ἀπέτυχεν, ἀνασταλὲν ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Β΄. Μόλις τὸ 1908 ἐπαλινορθώθη τοῦτο ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἔβαινον ἀτόλμως, μὴ δυνάμενοι ἀκόμη νὰ καταρρίψωσι τελείως τὰ παλαιὰ συστήματα.

Κίνησις πρὸς ῥιζικωτέρας μεταρρυθμίσεις ἤρχισεν ἀμέσως μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Οἱ μεταρρυθμισταὶ ἐζήτουν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ἥττης τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἣν ἀπέδιδον εἰς τὰ παλαιὰ καθεστῶτα. Τὴν κίνησιν ταύτην ἀνέκοψεν ὁ παγκόσμιος πόλεμος.

Τὸ ἔργον τοῦ ῥιζικοῦ ἐκνεωτερισμοῦ τῆς Τουρκίας ἠδυνήθη τέλος νὰ ἐφαρμόσῃ μετὰ τόλμης ὄχι τυχαίας ὁ Καμὰλ Ἀτατοὺρκ. Ἦτο πρὸς τοῦτο ὡπλισμένος μὲ τὸ γόητρον καὶ τὴν δύναμιν ἅτινα ἀπέκτησε μετὰ τὰς μικρασιατικὰς νίκας του. Οὕτως ἠδυνήθη νὰ εἰσαγάγῃ τὰς τολμηρὰς νεωτεριστικὰς μεταρρυθμίσεις, χάρις εἰς τὰς ὁποίας ἡ Τουρκία ἠδυνήθη νὰ καταστῇ ἐντὸς ὀλιγίστων ἐτῶν κράτος τοῦ ὁποίου τὰς ῥαγδαίας προόδους ἐθαύμασεν ὁλόκληρος ὁ κόσμος.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΤΗ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

Ὁ Καμὰλ Ἀτατοὺρκ (τέως Μουσταφᾶ Κεμὰλ) ἐγεννήθη τὸ 1880 ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τὴν πενιχρὰν οἰκίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης ἐδώρησεν εἰς αὐτὸν πρὸ ἔτους. Ὁ πατήρ του, τελωνειακὸς ὑπάλληλος, ἀπέθανε προώρως.

Ὁ νεαρὸς Καμάλ, μείνας μόνος μὲ τὴν μητέρα του ἔλαβε τὴν προκαταρκτικὴν καὶ τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκεῖ προκαταρκτικὴν στρατιωτικὴν σχολήν, ὅπου διεκρίθη κυρίως εἰς τὰ μαθηματικά. Εἰσελθὼν κατόπιν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Στρατιωτικὴν Σχολήν, ἀπεφοίτησε τὸ 1904 μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ τῶν ἐπιτελῶν. Κινήσας ὅμως λόγῳ τῶν ἰδεῶν του τὰς ὑπονοίας τοῦ ἀπολυταρχικοῦ χαμιτικοῦ καθεστῶτος ἐξωρίσθη εἰς Δαμασκόν.

Ἐκεῖ ἵδρυσε τὸ σωματεῖον «Βατάν» (πατρίς), συντελέσαν πολὺ εἰς τὴν διάδοσιν τῶν νεωτεριστικῶν ἰδεῶν ἐν Τουρκίᾳ. Ὑπηρετήσας κατόπιν ἐπί τινα καιρὸν ἐν Ἰόππῃ τῆς Παλαιστίνης, κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ εἰς Θεσσαλονίκην, [illegible] τῆς ἀπολυταρχίας [illegible]. Κατὰ τὰ προπαρασκευαστικὰ τῆς νεοτουρκικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1908, ὁ Καμὰλ ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Ἰόππην. Τὸ 1907 προβιβασθεὶς εἰς λοχαγὸν ἦλθε πάλιν εἰς Θεσσαλονίκην.

Κατὰ τὸν Ἰταλοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1911 ὁ Καμὰλ ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος εἰς τὸ ἐν Τριπολίτιδι ἔργον τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν ἀντιστάσεως. Ἐκεῖ εὑρίσκετο κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Κατὰ τὸν Β΄ Βαλκανικὸν πόλεμον ἦτο ἐπιτελάρχης τοῦ σώματος Καλλιπόλεως, ἐκεῖ δὲ ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσῃ τὸ σύστημα τῆς ἀμύνης τῶν Δαρδανελλίων, ὅπου μετὰ δύο ἔτη ἐπρόκειτο νὰ κερδίσῃ τὰς γνωστὰς νίκας του κατὰ τῶν Ἄγγλων.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς τουρκοβουλγαρικῆς συνθήκης εἰρήνης (1913) ἀπεστάλη, φθάσας ἤδη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου, εἰς Σόφιαν ὡς στρατιωτικὸς ἀκόλουθος.

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ. —Η ΑΜΥΝΑ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς εἰσόδου τῆς Τουρκίας εἰς τὸν Παγκόσμιον πόλεμον, ὁ Καμὰλ ἀνέλαβε κατ' αἴτησίν του τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐν Ραιδεστῷ (Τεκὶρ Δάγ) συγκεντρωμένων τουρκικῶν δυνάμεων (19η μεραρχία). Κατὰ τὴν ἀπόβασιν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων εὑρέθη εἰς τὸ νότιον τμῆμα τῆς χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως ὡς διοικητὴς τῶν ἐν Ἀρὶ - μπουρνοῦ δυνάμεων καὶ κατόπιν εἰς Ἀνάφορτα. Ἐδῶ ἀκριβῶς διεκρίθη τόσον διὰ τὴν στρατηγικήν του ἱκανότητα, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀτρόμητον ἀνδρείαν του.

Ἡ ἱστορία τῆς ἐκστρατείας ταύτης τῶν Δαρδανελλίων ἦτο μέχρι πρό τινος γνωστὴ μόνον ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἄγγλου στρατηγοῦ Ἄϊαν (Ian) Ἄμιλτον, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Fünf Jahre Türkei» (Πέντε ἔτη Τουρκίας) βιβλίου τοῦ γερμανοῦ στρατηγοῦ Λίμαν πασᾶ (φὸν Σάνδερς), ὅστις ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς 5ης τουρκικῆς στρατιᾶς (στρατὸς ἀμύνης Δαρδανελλίων), ἐπίσης δὲ καὶ ἀπὸ ἓν φυλλάδιον τοῦ ταγματάρχου φὸν Prigge, ὑπασπιστοῦ τοῦ Λίμαν. Ἡ καλλιτέρα ὅμως ἀφήγησις εἶναι ἡ τοῦ Ἀτατοὺρκ ἐν μακρᾷ συνδιαλέξει, ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Ρουσὲν Ἐσρὲφ Οὐναϊνδίν, ἥτις ἐξεδόθη καὶ εἰς γερμανικὴν μετάφρασιν, γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Σαμάν, ἤδη α΄ γραμματέως τῆς ἐνταῦθα τουρκικῆς Πρεσβείας. Εἰς τρεῖς συνδιαλέξεις ὧν ἑκάστη διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς 12 ὥρας, ὁ Ἀτατούρκ, μὲ τὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς χάρτας ἐπὶ χεῖρας, ἀποσιωπῶν σημεῖα τινὰ τῶν ἐπιχειρήσεων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν ἀκόμη νὰ ἀποκαλυφθοῦν, ἀφηγήθη τοὺς ἐπικοὺς ἐκείνους ἀγῶνας, οἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ ἐννέα μῆνας, ἀπὸ τῆς 12 Ἀπριλίου 1915 μέχρι τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1916. Κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς τοῦ ἀγῶνος ὁ Καμὰλ ἐτίθετο ὁ ἴδιος ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μικροῦ ἀκόμη στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, ὅπως ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἄνδρας εἰς ἐπιθέσεις ἢ τολμηρὰς διαβάσεις.

Εἰς μίαν τοιαύτην ἔφοδον, τὴν 28ην Ἰουλίου, ἐβλήθη ὑπὸ θραύσματος ὀβίδος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους. Τὸ θραῦσμα προσέκρουσε κατὰ τοῦ μεταλλίνου ὡρολογίου τοῦ Κεμάλ, ὅστις οὔτε κἂν ἐπληγώθη. Τὸ ἱστορικὸν ὡρολόγιον ἔλαβεν ὡς ἐνθύμιον ὁ Λίμαν πασᾶς.

Τὴν 27ην Αὐγούστου ὁ Ἀτατοὺρκ ἠναγκάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ μετώπου, λόγῳ ἀσθενείας. Ἀντικατεστάθη τότε ὑπὸ τοῦ Φεβζῆ (τοῦ σήμερον στρατάρχου καὶ γενικοῦ ἐπιτελάρχου τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ).

Ὁ Καμσλ Ἀτατούρκ

ΕΙΣ ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΤΩΠΑ

Προβιβασθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν συνταγματάρχου καὶ κατόπιν ἀντιστρατήγου ἀπεστάλη εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Καυκάσου. Λέγεται ὅτι φθονῶν τὸν Καμὰλ ὡς ἐκ τοῦ γοήτρου, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν, χάρις εἰς τὰς ἐν Δαρδανελλίοις νίκας του, ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Ἐνβὲρ πασᾶς ἤθελε νὰ τὸν κρατῇ μακρὰν τῆς πρωτευούσης. Τοῦτο ἔδωκεν εἰς τὸν Καμὰλ τὴν εὐκαιρίαν νὰ διακριθῇ καὶ πάλιν, ἀνακτήσας ἀπὸ τοὺς Ρώσσους τὸ Μοὺς καὶ τὸ Βιτλίς. Κατόπιν ἀπεστάλη εἰς Χετζάζην τῆς Ἀραβίας, ὅπου μεμονωμέναι τουρκικαὶ δυνάμεις ἠγωνίζοντο κατὰ τῶν ἐπαναστατησάντων Ἀράβων ὑπὸ τὸν σερίφην τῆς Μέκκας Χουσεῒν πασᾶν (πάππον τοῦ σημερινοῦ βασιλέως τοῦ Ἰράκ). Ἐπρότεινε τότε ν' ἀποσυρθοῦν τὰ τουρκικὰ στρατεύματα βορειότερον, διότι ἡ ἀντίστασίς των ἦτο ἀνωφελής, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη.

Βραδύτερον διωρίσθη διοικητὴς τοῦ 7ου σώματος στρατοῦ, ἀποτελοῦντος μέρος τῆς λεγομένης στρατιᾶς «Γιλδιρὶμ» (Κεραυνός), διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ στρατηγοῦ φὸν Φάλκενχάϋν.

Ὀλίγον βραδύτερον συνώδευσε τὸν τότε διάδοχον Βαχιδεδδὶν (τὸν κατόπιν σουλτᾶνον Μεχμὲτ ΣΤ΄), μεταβάντα πρὸς ἐπίσκεψιν ἐπίσημον εἰς τὸ μέγα γερμανικὸν ἀρχηγεῖον. Φαίνεται ὅτι ὁ σουλτανίδης οὗτος ἀνεγνώρισεν ἀπὸ τότε τὴν ἀξίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ ὁ ὁποῖος ἐπέπρωτο νὰ γίνῃ ἄσπονδος ἐχθρός του.

Μετὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Μεχμὲτ ΣΤ΄ ὁ Καμὰλ ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ 7ου σώματος (Παλαιστίνης), ἀλλ' ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς Γερμανίας καὶ τῶν συμμάχων ἦτο πλέον κρίσιμος. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ὑπεχώρει ἐνώπιον τῆς προελαυνούσης ἀγγλικῆς στρατιᾶς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἄλεμπυ. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Φαλκενχάϋν ὁ Καμὰλ περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ περισυλλέξῃ ὅ,τι ὑπελείπετο ἐκ τῆς στρατιᾶς Γιλδιρὶμ τῆς ὁποίας καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν.

Μετὰ τὴν ἀνακωχὴν τοῦ Μούδρου (Λήμνου) τῆς 17)30 Ὀκτωβρίου 1918 μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Συμμάχων καὶ τὴν δραπέτευσιν τῶν μελῶν τῆς ὑπὸ τὸν Ταλαὰτ πασᾶν νεοτουρκικῆς κυβερνήσεως ὁ Καμὰλ ἔμεινεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1918 ὁ Καμὰλ διωρίσθη ἀρχηγὸς τῶν τουρκικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν μετώπων τοῦ Ἰρὰκ καὶ τῆς Συρίας. Πρώτη πρᾶξίς του ἦτο νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία συνῆψε τόσον ὀλεθρίαν διὰ τὴν Τουρκίαν ἀνακωχήν.

Ἐν τούτοις ὁ Σουλτᾶνος ἦτο διατεθειμένος νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς ὅρους ταύτης. Κατὰ τῆς στάσεως ταύτης καὶ ἐν γένει κατὰ τῆς ὅλης ἀπολυταρχικῆς πολιτικῆς τοῦ Σουλτάνου ἐφαίνοντο ἀντιτασσόμενοι καὶ ἄλλοι Τοῦρκοι ἀνώτεροι στρατιωτικοί. Φαίνεται ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἐσκέφθη νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν Καμὰλ διὰ τὴν ἀποστράτευσιν καὶ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν, διὸ καὶ διώρισεν αὐτὸν διοικητὴν τοῦ 9ου σώματος στρατοῦ. Ἠγνόει ἴσως ἀκόμη ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ κυρίως ἐργαζόμενος, ὅπως δημιουργηθῇ ἐν Ἀνατολῇ στρατιωτικὸν πυρῆνα καὶ ὀργανώσῃ τὴν ἀντίστασιν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν συμμάχων, ἰδίᾳ κατὰ πάσης ἀποσπάσεως τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν τῆς καταρρεούσης τότε ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Ὁ Καμὰλ ἐδέχθη τὴν διοίκησιν ταύτην ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν του.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ τῆς διασυμμαχικῆς κατοχῆς ὑποπτευθεῖσαι τὰς προθέσεις τοῦ Καμὰλ ἐπεχείρησαν νὰ τὸν συλλάβουν. Ἐκεῖνος ὅμως, διωκόμενος κατὰ πόδας κατ[illegible] χάρις εἰς τὴν [illegible] τοῦ ὁδηγοῦ [illegible] νὰ ἐπιβ[illegible] Προποντίδος [illegible] αὐτὸν [illegible] (Πάνορμον [illegible]) [illegible] τοῦ στρατοῦ [illegible] Σμύρνην [illegible] Μαΐου 1919 [illegible] ὁ Καμὰλ ἀπεβιβάζετο εἰς Σαμψοῦντα τοῦ Πόντου. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ἀρχίζει ὁ [illegible] Μικρᾷ Ἀσίᾳ [illegible] οὐχὶ μόνον κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς σουλτανικῆς κυβερνήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Η ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΔΡΑΣΙΣ

Τὰ πρῶτα κέντρα τῆς δράσεως τοῦ Καμὰλ ὠργανώθησαν εἰς τὴν Σαμψοῦντα. Διαπιστώσασα ἤδη τὰς πραγματικὰς προθέσεις τοῦ Καμὰλ ἡ κυβέρνησις τοῦ σουλτάνου, διέταξεν αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀπήντησε διὰ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ του, ὅπως ἀφιερωθῇ ὁλόκληρος εἰς τὸν ἀγῶνα του ὡς ἁπλοῦς πλέον πολίτης.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς 29ης Μαΐου, ὅτε ἤρχισαν αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ νομοῦ Σμύρνης ἐχθροπραξίαι, ὠργανώθησαν τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς ἀντιστάσεως τῶν τουρκικῶν ἐθνικιστικῶν δυνάμεων. Ἄλλα σώματα ἐσχηματίσθησαν εἰς Κιλικίαν κατὰ τῶν Γάλλων καὶ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἐπαρχίας κατὰ τῶν Κούρδων καὶ Ἀρμενίων.

Τὴν 23ην Ἰουλίου 1919 συνῆλθεν ἐν Ἐρζεροὺμ τὸ ὑπὸ τοῦ Καμὰλ συγκληθὲν πρῶτον ἐθνικιστικὸν συνέδριον, τοῦ ὁποίου καὶ ἐξελέγη πρόεδρος. Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην συγκέντρωσιν τῶν ἐθνικιστῶν, τὸ κέντρον τῆς ἀντιστάσεως αὐτῶν μετεφέρθη δυτικώτερον. Ὀλίγον βραδύτερον ὁ Καμὰλ συνεκάλει καὶ δεύτερον συνέδριον, συνελθὸν τὴν 4ην Σεπτεμβρίου ἐν Σεβαστείᾳ (Σιβάζ). Τοῦτο ἐψήφισεν ὁμοφώνως τὴν ἵδρυσιν τοῦ «Συνδέσμου Ἀμύνης τῶν ἐθνικῶν δικαίων Θράκης καὶ Ἀνατολῆς». Ἡ ἐθνικιστικὴ κίνησις ὀργανωθεῖσα πλέον ὁριστικῶς διεγράφετο σαφῶς. Τὴν 13ην Σεπτεμβρίου ὁ Καμὰλ ἐξαπέλυσεν ἐγκύκλιον ἐξηγῶν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους διέκοπτε σχέσεις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Δὲν ἐκήρυττεν ὅμως ἀκόμη ἀναφανδὸν τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ σουλτανικοῦ καθεστῶτος. Ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία θὰ ἠσκεῖτο ἀκόμη εἰς ὄνομα τοῦ σουλτάνου συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους, ἀλλὰ μέχρι νέων βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία θὰ ἠσκεῖτο ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ συνεδρίου τῆς Σεβαστείας, τῆς ὁποίας ἦτο πρόεδρος.

Τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου ἐδημοσιεύθη διάγγελμα τοῦ Σουλτάνου προκηρῦσσον ἐκλογὰς νέας Βουλῆς. Ἡ κυκλοφορία τοῦ ἐγγράφου τούτου εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας ἐπετράπη. Τὴν 28 Σεπτεμβρίου παρῃτήθη ἡ λίαν ἐχθρικὴ κατὰ τοῦ Καμὰλ κυβέρνησις τοῦ Δαμὰτ Φερὶτ πασᾶ. Ὁ Καμὰλ ἀπηύθυνε τότε εἰς τὸν νέον μέγαν βεζύρην Ἀλὴ Ριζᾶ πασᾶν, ἔκκλησιν, δι' ἧς ἀνεκοίνου εἰς αὐτὸν τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐν Ἐρζεροὺμ καὶ Σιβὰζ συνελθόντων συνεδρίων, ἅτινα ἀπετέλουν τὸν γνωστὸν «ἐθνικὸν ὅρκον» (μισάκι μιλλί). Διὰ τούτου καθωρίζοντο τὰ νέα ὅρια τοῦ κράτους, διεκηρύσσετο ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν τότε ἐχθρῶν (Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων) καὶ ἡ ἀντίστασις κατὰ τῶν δυτικῶν Δυνάμεων καὶ διετυποῦντο αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ νέου πολιτειακοῦ καθεστῶτος τῆς Τουρκίας.

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς τοῦ Σουλτάνου ἀπέφυγε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Καμάλ. Οὗτος ἀπῄτει τὴν παῦσιν τῶν ὑπουργῶν τῆς τέως ὑπὸ τὸν Δαμὰτ Φερὶτ πασᾶ κυβερνήσεως, οἵτινες εἶχον γίνει δεκτοὶ κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Σουλτάνου εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν, τὴν παραπομπὴν εἰς δίκην ἐπ' ἐσχάτῃ προδοσίᾳ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Μεχμὲτ Ἀλῆ βέη καὶ ὅλων ἐκείνων, οἵτινες συνέπραξαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς κατὰ τῶν Καμαλικῶν κουρδικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐπίσης ἐζήτει νὰ μὴ ἀναλάβῃ ἡ κυβέρνησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑποχρεώσιν τινα διὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης χωρὶς νὰ συγκαλέσῃ Ἐθνοσυνέλευσιν. Ἀλλ' εἰς τὸ μετά τινας ἡμέρας δημοσιευθὲν διάγγελμα τῆς κυβερνήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐδὲν τῶν αἰτημάτων τούτων ἐλήφθη ὑπ' ὄψει, διότι ἡ κυβέρνησις αὕτη προσεπάθει νὰ ἐπιτύχῃ καλλιτέρους ὅρους εἰρήνης παρὰ τῶν Δυνάμεων.

Προκειμένου περὶ τῆς συγκλήσεως Ἐθνοσυνελεύσεως ὁ Καμὰλ ἐπέμενε νὰ συνέλθῃ αὕτη οὐχὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς τοιαύτην δὲ ἐξέλεξε τὴν Ἄγκυραν, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ ἤδη εἶχεν ὑποδείξει ὁ Γκόλτς πασᾶς, κατόπιν δὲ καὶ Τοῦρκοι ὡς τὴν καταλληλοτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν πρωτεύουσαν τῆς Τουρκίας.

Τὴν 27ην Δεκεμβρίου ὁ Καμὰλ ἀπῆλθεν ἐκ Σιβὰζ εἰς Ἄγκυραν καὶ προέβη εἰς τὰς προπαρασκευὰς τῆς ἐκεῖ συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἀμέσως κατόπιν ἐξαπέλυσεν ἐν ὀνόματι τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου ἀνήγγελλεν ὅτι ἡ Ἄγκυρα θὰ εἶναι ἕδρα τοῦ Συμβουλίου. Τὴν δὲ 29ην τοῦ αὐτοῦ ἕτερον τηλεγράφημα αὐτοῦ καθίστα γνωστὸν ὅτι οἱ βουλευταὶ ὤφειλον νὰ συνέλθουν ἐν Ἀγκύρᾳ. Ἦτο τὸ πρῶτον ἀποφασιστικὸν βῆμα πρὸς τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τῆς Κων)πόλεως. Συγχρόνως ἦτο τὸ σύνθημα τοῦ πεισμόνος ἀγῶνος τῶν Καμαλικῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Σουλτάνου. Ἤρχισε πλέον ὁ πόλεμος μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ [illegible] Ἐκ Κων)πόλεως ἀ[illegible] στρατιωτικοὶ διοι[illegible] ἔπαυεν ὁ Καμὰλ [illegible] τὸν Προύσης [illegible] ἐνδότερα τοῦ νομοῦ Σμύρνης ὁ Σουλτᾶνος ὑπέθαλπε [illegible] κίνημα τῶν [illegible] Ἀνζαβούρ.

Ἡ [illegible] τῆς Ἀγκύρας [illegible] διὰ πρώτην φορὰν [illegible] 1920. [illegible] ἐν Κωνσταντινουπόλει [illegible] τῶν Στρατιωτικῶν [illegible] καὶ ὁ [illegible] Ἄγγλων. [illegible] τὸ [illegible] ἡ ἀποχώρησις [illegible] ἐπιθέσεως θὰ ἦτο [illegible]. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ [illegible] καὶ εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρην Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶν. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν ἤθελε [illegible] εἰς σύγκρουσιν πρὸς τοὺς συμμάχους, διότι ἤλπιζε [illegible] εἰς τὴν εὐμένειαν τῶν [illegible] καλλιτέρων ὅρων εἰρήνης. Ὁ Καμάλ, ἐφαρμόζων ἀντίποινα, διέταξε τὴν σύλληψιν [illegible] τινῶν ἀξιωματικῶν εὑρισκομένων ἐν Ἀνατολῇ. Εἰς ἀπάντησιν αἱ ἀγγλικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς διασυμμαχικῆς κατοχῆς Κωνσταντινουπόλεως συνέλαβον τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς Ρεσὰτ Χικμὲτ βέην, διότι δὲν ἤθελον τουρκικὴν Βουλὴν ὑπὸ τοιαύτην ἔκρυθμον κατάστασιν.

Τὸ πρόγραμμα τῆς νέας σουλτανικῆς κυβερνήσεως ἐξήγγελλε μεταρρυθμίσεις ἀνταποκρινομένας, ὡς ἐνόμιζε, πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν συμμάχων: διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν, ἀναλογικὴν ἀντιπροσωπείαν διὰ τὰς μειονότητας καὶ ξένους γενικοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς πολιτικῆς διοικήσεως. Μετ' ὀλίγον ὅμως, ἐπιτεινομένης διηνεκῶς τῆς πιέσεως τῶν ἀρχῶν τῆς διασυμμαχικῆς κατοχῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ κυβέρνησις Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶ παρῃτήθη. Ὁ Καμὰλ ἐκάλεσε τότε τὸν Σουλτᾶνον νὰ ἐκλέξῃ πρωθυπουργὸν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς. Ὁ Σουλτᾶνος διώρισε Μέγαν Βεζύρην τὸν ἄλλοτε ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν Σαλὶχ πασᾶν, ὅστις εἶχεν ἐπιζητήσει συνεννόησιν μετὰ τοῦ Καμάλ, συναντηθεὶς μετ' αὐτοῦ ἐν Ἀμασείᾳ.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΜΑΛ

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ βρεττανικαὶ ἀρχαὶ τῆς διασυμμαχικῆς κατοχῆς Κωνσταντινουπόλεως, φοβούμεναι πλέον τὸ κίνημα τῆς Ἀνατολῆς μὲ τὸ ὁποῖον ἠδύναντο νὰ συμπράξουν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπολειφθέντες νεότουρκοι, τοὺς ὁποίους ἐθεώρουν ὀπαδοὺς τοῦ Καμάλ, προέβησαν εἰς ἀθρόας συλλήψεις διαφόρων πολιτευτῶν καὶ διανοουμένων, τοὺς μετέφερον καὶ ἀπεμόνωσαν εἰς Μάλταν. Συγχρόνως κατέλαβον τὰ κυριώτερα κυβερνητικὰ καταστήματα τῆς Κων)πόλεως, ὡς καὶ τὸ Κεντρικὸν Τηλεγραφεῖον τοῦ Πέραν καὶ ἐξέδωκαν ἀνακοινωθὲν λέγον, ὅτι τοῦτο γίνεται συνεπείᾳ τῆς ἀνταρσίας τῆς Ἀνατολῆς. Ἐχαρακτήριζον τὴν κατοχὴν ὡς προσωρινὴν καὶ ἔτασσον ὡς σκοπὸν τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κύρους καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σουλτάνου καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Οὕτως ἡ Ἀγγλία ἐτάσσετο ὁριστικῶς κατὰ τοῦ καμαλικοῦ κινήματος.

Τὴν 16ην Μαρτίου 1920 ὁ Καμὰλ ἀπηύθυνε διαμαρτυρίαν πρὸς τοὺς συμμάχους ἕνεκα τῶν ἐν Κων)πόλει λαμβανομένων μέτρων.

ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΜΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΜΑΛΙΚΩΝ.— ΟΥΤΟΙ ΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΩΝ

Τὴν 13ην Ἀπριλίου 1920, ἡ κυβέρνησις τοῦ Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶ ἀντικατεστάθη δι' ἄλλης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δαμὰτ Φερὶτ πασᾶ ἀσπόνδου ἐχθροῦ τοῦ Καμὰλ καὶ τυφλοῦ ὀργάνου τοῦ ἀγχιστέως τοῦ Σουλτάνου. Ἐξεδόθη τότε φετβᾶς (ἱερονομολογικὴ ῥήτρα) τοῦ σουλτανικοῦ Σεϊχουλισλάμου, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ καμαλικοὶ ἐκηρύσσοντο ἐπαναστάται καὶ ἀφωρισμένοι. Οὕτως ἐχωρίζετο ὁριστικῶς ἡ καμαλικὴ (ἐθνικιστικὴ) Τουρκία ἀπὸ τῆς ἐν Κων)πόλει. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπὸ τῶν σουλτανικῶν ἐξαπολυθέντος ἀναθέματος, συνέλευσις Τούρκων μουφτήδων καὶ οὐλεμάδων (διδακτόρων τῆς Θεολογίας) συνελθοῦσα ἐν Ἀγκύρᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μουφτῆ τῆς πόλεως ταύτης, ἐξέδιδεν καὶ αὐτὴ φετβᾶν δικαιολογοῦντα ἀπὸ ἀπόψεως ἱεροῦ μουσουλμανικοῦ δικαίου τὸ ἐθνικιστικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον, ὡς ἔλεγε προωρίζετο νὰ λυτρώσῃ τὸν Χαλίφην τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε περιπέσει καὶ ἀπὸ πάσης ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως.

Ὁ φετβᾶς οὗτος ἐκήρυσσε τὸν ἱερὸν πόλεμον πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἐξουσίας τοῦ χαλίφου ὡς καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἑπομένως οἱ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα ἀποδυόμενοι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἐπαναστάται. Ἀπ' ἐναντίας, οἱ μὲν κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον πίπτοντες θὰ ἦσαν σεχὶτ (ἱερομάρτυρες), οἱ δὲ ἐπιζῶντες γαζῆ (νικηταὶ τῆς πίστεως). Οὕτως οἱ καμαλικοὶ δὲν διεκήρυττον ἀκόμη τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τοῦ κινήματος. Εἶχον ἀκόμη ἀνάγκην τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ καὶ αὐτὸ μετεχειρίζοντο ὡς κίνητρον διὰ τὸν κατὰ τοῦ χαλίφου (θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μουσουλμάνων) ἀγῶνα.

Ἡ διὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς 19ης Μαρτίου ἐκλεγεῖσα ἐθνοσυνέλευσις συνῆλθεν ἐν Ἀγκύρᾳ τὴν 23 Ἀπριλίου 1920 καὶ ἐξέλεξε παμψηφεὶ ὡς πρόεδρον τὸν Καμὰλ Ἀτατοὺρκ, γινόμενον οὕτως ἀρχηγὸν καὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἐνῷ ἦτο ἤδη ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, συγχρόνως δὲ καὶ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ. Τὴν 30ὴν Ἀπριλίου ἡ νέα τουρκικὴ Κυβέρνησις Ἀγκύρας ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως τὸν σχηματισμόν της εἰς τὰ ξένα κράτη.

Τὴν 11ην Μαΐου 1920 τὸ σουλτανικὸν στρατοδικεῖον κατεδίκασε τὸν Καμὰλ εἰς θάνατον. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ καμαλικὸν κίνημα ἐξηπλοῦτο καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ κατῆγε μάλιστα νίκας ἐν Κιλικίᾳ κατὰ τῶν Γάλλων, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ συνάψουν ἀνακωχήν.

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΩΝ ΣΕΒΡΩΝ. — ΑΛΛΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον ἀρχίσει αἱ κυρίως πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τὴν 3ην Ἰουνίου 1920 τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα κατελάμβανον τὸ Βαλικεσέρ, τὴν δὲ 2 Ἰουλίου τὴν Πάνορμον, τὴν Κερμαστὴν καὶ τὸ Καρατζᾶ-βέη[illegible].

Τὰ γεγονότα ἐξελίσσονται πλέον ῥαγδαίως καὶ δύνανται πλέον νὰ ἐκτεθῶσι [illegible] χάριν συντομίας διὰ χρονολογικοῦ πίνακος.

8 Ἰουλίου 1920. Κατάληψις τῆς Προύσης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

20 Ἰουλίου. Ἀπόβασις ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Ραιδεστόν.

22 Ἰουλίου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει Συμβούλιον τοῦ Στέμματος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σουλτάνου ἀποδέχεται τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις τῶν Συμμάχων.

25 Ἰουλίου. Κατάληψις τῆς Ἀδριανουπόλεως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

10 Αὐγούστου 1920. Ὑπογράφεται ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν.

24 Αὐγούστου. Ὑπογραφὴ τῆς πρώτης τουρκοσοβιετικῆς συνθήκης τῆς Μόσχας.

29 Αὐγούστου. Κατάληψις τοῦ Οὐσὰκ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

20 Νοεμβρίου 1920. Τουρκοαρμενικὴ ἀνακωχή.

20 Νοεμβρίου. Ἀκούεται ἐν Γαλλίᾳ (ὑπουργὸς Leygues) ἡ πρώτη φωνὴ περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν.

3 Δεκεμβρίου 1920. Ὑπογράφεται συνθήκη εἰρήνης μεταξὺ τῆς καμαλικῆς Τουρκίας καὶ τῆς σοβιετικῆς Ἀρμενίας ἐν Γκιουμροῦ (Ἀλεξανδροπόλ.).

5—6 Δεκεμβρίου. Οἱ Τοῦρκοι στρατηγοὶ Σαλὶχ πασᾶς καὶ Ἰζζὲτ πασᾶς ἐξελθόντες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς συνάντησιν μετὰ τοῦ Καμὰλ εἰς Μπιλετζὶκ παραλαμβάνονται ὑπὸ τούτου εἰς Ἄγκυραν.

10 Ἰανουαρίου 1921. Πρώτη μάχη τοῦ Ἴν - Ὀνοῦ.

20 Ἰανουαρίου. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις Ἀγκύρας ψηφίζει τὸ προσωρινὸν σύνταγμα τῆς χώρας.

23 Ἰανουαρίου. Κατὰ τὰς ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης μετὰ τῶν συμμάχων καὶ τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως Κωνσταντινουπόλεως Τεβφὴκ πασᾶς παραχωρεῖ τὸν λόγον εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγκύρας Μπεκὶρ-Σαμὴ βέην.

9. Μαρτίου. Ὑπογραφὴ τῆς πρώτης Γαλλοτουρκικῆς συμφωνίας ὑπὸ τοῦ Μπεκὶρ Σαμὴ καὶ τοῦ Μπριάν.

12 Μαρτίου 1920. Ὑπογραφὴ τῆς Ἰταλοτουρκικῆς συμφωνίας (Μπεκὶρ Σαμὴ—Σφόρτσα).

16 Μαρτίου. Ὑπογραφὴ νέας Τουρκοσοβιετικῆς συμφωνίας ἐν Μόσχᾳ.

23 Μαρτίου. Ἑλληνικὴ προέλασις.

26 Μαρτίου. Κατάληψις τοῦ Ἀδᾶ—Παζὰρ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

30 Μαΐου. Δευτέρα μάχη τοῦ Ἴν—Ὀνοῦ.

5 Ἰουνίου. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δίδει τὴν διαταγὴν τῆς ἐπιθέσεως.

13 Ἰουνίου. Κατάληψις τοῦ Ἀφιὸν—Καραχισὰρ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

25 Ἰουνίου. Ὑποχώρησις τῶν Τούρκων πέραν τοῦ Σαγγαρίου.

31 Ἰουλίου. Εἴσοδος Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς Ἐσκὶ—Σεχήρ.

11 Αὐγούστου. Κατάληψις τοῦ Σιβρὶ—Χισὰρ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

[illegible] ἐγεννήθη τῷ 1892 εἰς τὸ Χίλσμπορο τῆς Δυτικῆς Βιργινίας. Τέσσαρας μῆνας μετὰ τὴν γέννησίν της, οἱ γονεῖς της, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἱεραπόστολοι, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Κίναν διὰ νὰ συνεχίσουν τὸ βαρὺ ἔργον των. Μαζί των παρέλαβαν καὶ τὴν μικρὰν Πῆρλ, ἡ ὁποία κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διῆλθε τὰ παιδικά της χρόνια εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Εἰς τὴν αὐτοβιογραφίαν της, ἡ Μπὰκ ἀφηγεῖται τὰς πρώτας ἐντυπώσεις της ἀπὸ τὴν ζωήν της εἰς τὴν πόλιν Τσὶν—Κιάγκ, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Γιαγκτσέ. Ἐπειδὴ οἱ γονεῖς της ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ περιοδεύουν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Κίνας, ἡ μικρὰ Πῆρλ εὑρίσκετο τὸν περισσότερον καιρὸν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς τροφοῦ της. Διὰ τοῦτο καὶ ἔμαθε νὰ ὁμιλῇ τὴν κινεζικὴν γλῶσσαν πρὶν ἀπὸ τὴν ἀγγλικήν. Ἡ τροφός της ἐπίσης ἤσκησε μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς μικρᾶς Πῆρλ μὲ τὰ κινεζικὰ παραμύθια καὶ διαφόρους ἄλλας ἱστορίας, τὰς ὁποίας τῆς διηγεῖτο. Ἐπίσης καὶ οἱ γονεῖς της ὅταν ἐπέστρεφαν ἀπὸ τὰς περιοδείας των, τῆς περιέγραφαν τὰς περιπετείας των εἰς τὰ ἐξωτικὰ ἐκεῖνα μέρη. Ἡ μητέρα της τῆς ἐνέπνευσε τὴν ἀγάπην διὰ τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ζωγραφικήν, τὴν ἐδίδαξε νὰ γράφῃ καὶ τὴν ἐβοήθησεν εἰς τὰ πρωτόλειά της, τὰ ὁποῖα καὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν εἰδικῶς διὰ τὰ παιδιὰ ἑβδομαδιαίαν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος «Μέρκουρυ» τῆς Σαγκάης. Εἰς ἡλικίαν δεκαπέντε ἐτῶν, ἡ Πῆρλ ἠκολούθησε μαθήματα εἰς ἀνώτερον παρθεναγωγεῖον τῆς Σαγκάης, μετὰ δὲ δύο ἔτη μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς της εἰς τὸ Κολλέγιον Ράντολφ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν της ἐξηκολούθησε νὰ γράφῃ καὶ δύο φορὰς μάλιστα τὰ διηγήματά της ἐβραβεύθησαν εἰς φιλολογικοὺς διαγωνισμούς. Ἐπιστρέψασα εἰς τὴν Κίναν ἡ Πῆρλ ἐνυμφεύθη ἕνα νεαρὸν Ἀμερικανόν, ὁ ὁποῖος εἰργάζετο εἰς μίαν πόλιν τῆς βορείου Κίνας. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἡ Πῆρλ ἔμεινε πέντε χρόνια, τὰ πλουσιώτερα, ὅπως ἡ ἰδία λέγει, τῆς ζωῆς της, διότι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῆς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ καλὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἀργότερα ἐγκατεστάθη μετὰ τοῦ συζύγου της εἰς τὸ Νανκίν, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ ὁποίου ἐδίδαξεν ἀγγλικὴν λογοτεχνίαν. Τόσον τὰ καθήκοντα τῆς καθηγητρίας, ὅσον καὶ αἱ οἰκογενειακαί της ὑποχρεώσεις δὲν τῆς ἔδιδαν τὸν καιρὸν νὰ γράφῃ. Τῷ 1922 ἀπέστειλεν ἓν ἄρθρον της περὶ Κίνας εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἀτλαντικὸς» τῆς Βοστώνης, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ἐκείνης ἀρχίζει καὶ πάλιν τὴν συγγραφικήν της δρᾶσιν. Τῷ 1925, ἡ Πῆρλ Μπάκ, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου της, ἐπεσκέφθη τὴν Ἀμερικήν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου της ἤρχισε νὰ γράφῃ τὸ πρῶτον μυθιστόρημά της «Ἀνατολικὸς Ἄνεμος — Δυτικὸς Ἄνεμος». Δέκα μῆνας ἀργότερα ἐδημοσίευσε τὸ μυθιστόρημά της «Ἡ Καλὴ Γῆ», τὸ ὁποῖον ἐσημείωσε καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἡ συγγραφεὺς ἔλαβε τὸ βραβεῖον Πούλιτζερ. Τὸ ἔργον τοῦτο διεσκευάσθη καὶ διὰ τὸν κινηματογράφον μὲ πρωταγωνιστὴν τὸν Πὼλ Μιούνι. Κατόπιν ἐδημοσίευσε τὰ μυθιστορήματα: «Οἱ υἱοὶ» καὶ «Ἡ μητέρα» καὶ δύο ἔργα περὶ τῆς καταστάσεως ἐν Κίνᾳ. Ἡ Πῆρλ —ο— μετέφρασεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὸ περίφημον κινεζικὸν μυθιστόρημα «Σοὺϊ — Χοὺ — Σχουάν», εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωσε τὸν τίτλον: «Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφοί».

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΑΣΚΡΑΙΟΝ»

Σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 6 μ.μ. θὰ ἀρχίσῃ ὁ κ. Δημ. Καπετανάκης τὴν σειρὰν τῶν φιλοσοφικῶν του ὁμιλιῶν μὲ θέμα: «Τί εἶναι φιλοσοφία» καὶ θὰ συνεχίσῃ 7—8 «Εὐρώπη καὶ Ἀνατολή» εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ἀσκραίου» (Δραγατσανίου 6).

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Αὔριον Σάββατον, 12ην τρέχοντος καὶ ὥραν 11 π.μ. θὰ ἐξακολουθήσῃ εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων τὴν ὁμιλίαν της περὶ «Ἑλληνικῆς Ἑστίας καὶ τῶν ἀρχαιοτάτων παραδόσεών της», ἡ κυρία Ἄννα Τριανταφυλλίδου. Εἴσοδος ἐλευθέρα διὰ πᾶσαν Ἑλληνίδα.

«Η ΘΕΜΙΣ ΕΧΕΙ ΝΕΥΡΑ»

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος «Κασταλία» θέτει εἰς κυκλοφορίαν τὸ νέον εὐθυμογραφικὸν βιβλίον τοῦ συναδέλφου κ. Δ. Ψαθᾶ «Ἡ Θέμις ἔχει νεῦρα». Τὸ νέον βιβλίον, ποὺ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ
Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

23 Αύγουστου. Ελληνική επίθεση Βελίκ Κοπρού-Χαλιάκ.

2 Σεπτεμβρίου 1921. Η Ελληνική επίθεσις εναντίον Άλιατ.

3 Σεπτεμβρίου. Αρχή Ελληνικής επιχειρήσεως. Έλληνες εξαγοράζουν εβδομάδαν την σιδηροδρομικόν σταθμόν Αγκύρας.

13 Σεπτεμβρίου 1921. Έκκλησις ανατολικής ώρθης Σαγγαρίου από Έλληνων.

15 Σεπτεμβρίου. Οι Τούρκοι καταλαμβάνουν το Σιβρί — Χισάρ.

19 Σεπτεμβρίου. Ο Καμάλ διαταγή δίδεται από τας Εθνοσυνελεύσεως Άγκύρας εγκρίνει και στρατεύσεις.

13 Οκτωβρίου 1921. Συνθήκη Καμάλικής Τουρκίας μετά του σοβιετικού δημοκρατικού του Καυκάσου.

20 Οκτωβρίου 1921. Γαλλοτουρκική συνθήκη (Φρανκλέν — Μπουγιόν).

20 Δεκεμβρίου 1921. Έκκλησις του Άδανας της Κιλικίας από τα γαλλικού στρατού.

2 Ιανουαρίου 1922. Συνθήκη φιλίας Τουρκίας και Ούκρανίας.

5 Ιανουαρίου 1922. Εβδος τουρκικού στρατού εις Άδανα.

31 Μαρτίου. Τουρκοϊταλική συμφωνία περί εκκενώσεως Αλανιάς.

18 Απριλίου 1922. Οι Ιταλοί εκκενώνουν την κοιλάδα του Μαιάνδρου.

26 Αύγουστου. Διάσπασις του ελληνικού μετώπου ΝΔ. του Καραμανιάδος.

30 Αύγουστου. Αποφασιστική μάχη του Τουμλού-Μπουνάρ.

1 Σεπτεμβρίου 1922. Ο Καμάλ δίδει το πρόσταγμα: Προς την Μεσόγειον.

10 Σεπτεμβρίου 1922. Εβδος Καμάλ εις Σμύρνην.

11 Οκτωβρίου. Υπογράφεται η ανακωχή Μουδανίων.

20 Νοεμβρίου. Έναρξις διασκέψεως εν Λωζάννη.

ΑΙ ΚΑΜΑΛΙΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

1 Νοεμβρίου 1922. Διακηρύττει περί καταργήσεως της μοναρχίας (τού σουλτανάτου).

6 Νοεμβρίου. Επίκτασις τών όρων της Άγκύρας εις Κωνσταντινούπολιν.

17 Νοεμβρίου. Ο Σουλτάνος Μεχμέτ Βαχεδδίν δρασκελίζει κ' Κωνσταντινουπολέως επί τού Αγγλικού θωρηκτού «Μαλάγια».

18 Νοεμβρίου. Ανακήρυξις τού διαδόχου Άβδούλ Μετζίτ, εξαδέλφου τού Βαχεδδίν εις χαλίφην.

4 Δεκεμβρίου. Ιδρύεται το Δικαστήριον (καμαλικόν) κόμμα.

23 Ιανουαρίου 1923. Γάμοι Εσμάχ και Λατιφέ Χανούμ.

24 Ιουλίου 1923. Υπογράφεται η συνθήκη ειρήνης της Λωζάννης

6 Οκτωβρίου. Εβδος τού Τουρκικού στρατού από την Σκοπή Νεάλη πασά εις Κωνσταντινούπολιν.

13 Οκτωβρίου. Η Άγκυρα αναπρύσσεται επισήμως πρωτεύουσα της Τουρκίας.

15 Δεκεμβρίου 1923. Συνθήκη φιλίας Τουρκίας και Αλβανίας.

29 Φεβρουαρίου 1924. Τα δοτατον εβδομαδιαίον σουλτανικόν προσκύνημα της Παρασκευής (σελαλίκι) εν Κωνσταντινουπόλει.

3 Μαρτίου 1924. Κατάργησις τού Οικουμενείου του θρησκευτικού (πατριαρχείου, Λειτουργίας της εκπαιδεύσεως. Κατάργησις της χαλιφείας (του θεσμού της θεοκρατικής άρχης της). Απέλασις της δυναστείας τού Οσμανλή.

3 Μαρτίου 1924. Τουρκογερμανική συνθήκη φιλίας.

4 Μαρτίου. Ο Χαλίφης Άβδούλ Μετζίτ μετατρέπεται εζω τών συνόρων της Τουρκίας.

11 Μαρτίου 1924. Έκδίδει έκ Τεντέλ της Γαλλίας διάγγελμα προς τον Ισλαμικόν κόσμον.

7 Απριλίου 1924. Κλείονται 30 Γαλλικοί και Ιταλικοί σχολεί εν Τουρκία.

8 Απριλίου 1924. Καταργούνται τα τουρκικά Ιεροδικεία.

24 Απριλίου. Νόμος περί προσωπείσεως της Πολιτικής Διοικήσεως.

26 Φεβρουαρίου 1925. Κατάργησις τού (κατά το πλείστον γαλλικού) Μουσουλμάνου των καπνών.

12 Απριλίου 1925. Σύλληψις τού αρχηγού Κούρδων ανταρτών Σάϊχ Σατή.

3 Αύγουστου. Ο Καμάλ διαζευγνύεται την Λατιφέ Χανούμ.

2 Σεπτεμβρίου 1925. Κλείονται οι τεκκιέδες (μοναστήρια) των δερβίσιδων.

26 Δεκεμβρίου 1925. Νόμος περί εισαγωγής τού ευρωπαϊκού (γρηγοριανού) ημερολογίου.

15 Ιουνίου 1925. Αγγλοτουρκική συνθήκη Άγκύρας περί Μοσούλης (διαγνωριζομένης εις τους Άγγλους).

1 Ιουλίου 1926. Εισάγεται ο Ιταλικός ποινικός κώδιξ.

4 Οκτωβρίου 1926. Έναρξις ισχύος τού νέου ποινικού (Ελβετικού) και τού νέου εμπορικού κώδικος.

1 Δεκεμβρίου 1926. Υπογράφεται ή περί κτημάτων.

20 Μαΐου 1926. Τουρκοσταλικόν σύμφωνον οδέτερότητος και συνδιαλλαγής Ρώμης.

5 Απριλίου 1928. Η Τουρκία κηρύσσεται λαϊκή δημοκρατία και διαγράφεται εκ τού συντάγματος τα περί θρησκείας άρθρα.

19 Αύγούστου 1928. Ο Καμάλ δμιλεί περί της ανάγκης της εισαγωγής της Λατινικής γραφής

3 Νοεμβρίου 1928. Νόμος περί εισαγωγής τού λατινικού αλφαβήτου.

3 Νοεμβρίου 1929. Εισάγεται το λατινικόν αλφάβητον.

3 Φεβρουαρίου 1930. Τουρκογαλλικόν σύμφωνον συνδιαλλαγής και διαιτησίας.

4 Μαΐου 1930. Επανεκλογή Μουσταφά Καμάλ ώς προέδρου της Τουρκικής Δημοκρατίας τό τρίτον.

10 Ιουνίου 1930. Τουρκοελληνικαί συνθήκαι Άγκύρας και πρωτόκολλον περιποιημένου έξπολιμού.

27 Οκτωβρίου 1932. Τουρκογαλλική συμφωνία περί Συρίας.

2 Σεπτεμβρίου 1933. Ελληνοτουρκική συμμαχική συνθήκη.

Άλλοιώς δε η ιστορία της Τουρκίας μετά τον θάνατον τού Καμάλ είναι γνωστή. Η Τουρκία ακολουθεί μίαν εξωτερικήν πολιτικήν σεμνήν, προσεκτικήν, γραμμικά κατεκκλισθησθείσαν δια τών λόγων τής χώρας και ή δημοκλείσιος τών δι-πλωματικών χαρίν εξ ίσου προσφάτως οικονομικάς συμφωνίας.

Μία τών τελευταίων μεγάλων επιτυχιών τού Καμάλ είναι και ή επίλυσις τού ζητήματος της δύο Συρίας (τού Χατάϊ) μετά τών πάλαι Αλεξανδρέτας και Αντιοχείας συμφώνως προς τας Τουρκικάς απόψεις, ήτοι κατά σύστημα συγκεραρχίας.

Δικαίως άρα ο Καμάλ Ατατούρκ θεωρείται ως ο μέγας δημιουργός της Τουρκίας, ώς εξουσιαστής τών Τούρκων και ο προσπάθησε προς αποκαθάρσεις της Τουρκικής γλώσσης κατά το δυνατόν έκ τών αραβικών και περσικών λέξεων.

Ν. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΝ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Άριθ. 763

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Τον έχουν οι πλούσιοι (γεν.).
2. Έχει δις επαναλειφθην την άφρίλιναν.
3. Βασιλεύς (ξεν.)— Τούτου από είναι.— Ο.στε.
4. ΔΔ.— Πνευματική μητρός.
5. Μας απολυθεί παντού.— Κάτω.
6. Κρατική εφημερίς (ξεν.).— Τόξευμα στρατιώτου από την Αθήνας.
7. Αναφορά αντωνυμίας.— Κασέλλα από δεν φυσιάνεται τώρα.
8. Γράμμα.— Ένανσιολόνιον εις την Όλυμπον (θηλ. δοτ.).
9. Φωτίζει.— Άρθρον.— Περιέχουν λιθούρια.
10. Άμμον τού διπόνου.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Άθετεί την εκάστοτε γεν.
2. Αρίθμητικός.
3. Την έχουν τα στρατιώτα.— Έτυμθη τό 1925 διά τού βομβίου Νόμπελ.
4. Φυσάνε και σύρανον.— Αντιφωνατικούς γράμματος.
5. Άνηφορ. άντωνυμία.— Αν απρεπάσατε.— Άρθρον.
6. Άέναν.— Η νύφες της σαββάτου.
7. Κτην. αντωνυμία.— Ζητωκραυγές.
8. Ίσότης έναντι τού νόμου.
9. Προσωπολατρίας της αναπρέπουσα τύχης.— Ο ναι εθνικόν άρχοντας.
10. Δύο συμπτωμά σύμφωνα.— Μέλαν δάσπρα.

Λύσις Σταυρολέξου άριθ. 762

ΑΓΑΙΑΡΙΠΙΚΟΝΕΤ
ΥΣΘΕΠΤΕΡΟΥΝΑΙ
ΦΡΟΥΝΑΙΤΑΡΑΣ
ΑΡΥΡΙΚΑΝΤΙΑΣ
ΤΑΤΕΙΤΕΣΑΝΕΙ
ΟΜΑΙΟΙΤΡΙΣΗΝ
ΝΑΠΟΤΙΚΟΣ
ΝΑΠΟΛΛΙΣΤΟΣ
ΤΙΑΝΥΝΤΕ

ΑΙ ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«ΑΚΤΟΣ» 7 μ.μ. Λαυτά, Ρέθυμνον, Ηράκλειον, Χερσόνησον, Αγ. Νικόλαον, Παγκείαν Άμμον, Σητείαν.

«ΠΕΤΡΟΣ» 7 μ.μ. Πάτρας, Αστακού, Καλάμου, Μύτικα, Σαλώρδαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κάτραινας, Αμφιλοχίαν, Νιδρί.

«ΦΡΙΝΤΑΝ» 8 μ.μ. Σύρου, Τήνον, Μύκονον, Άρμενιστήν, Εσβηλον, Άγ. Κήρυκον, Καρλόβασι, Βαθύ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«ΦΡΑΚΗ» 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αιδηψούς, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«ΑΝΔΡΟΣ» 6 μ.μ. εις εύθείαν ΚΕΡΚΥΡΑΝ, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.

«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» 7 μ.μ. Κέρκυρα, Κεφαλονιάν, Σάμην, Σάμον, Ιθάκην, Πάτρας, Κυλλήνης, Αίγιον, Κρανίδιον, Ναύπλιον, Πειραιά.

«ΛΕΣΒΟΣ» 7 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνης, Χίον, Πειραιά.

«ΚΕΡΚΥΡΑ» 8 μ.μ. Σύρου, Πάρου, Νάξου, Ίου, Οίας, Θήρας.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΕΥΑΓ. ΤΟΓΙΑ
Τό Πετρελαιοκίνητον
"ΑΡΝΤΕΝΑ"

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 8 μ.μ. Σύρον, Τήνον, Γυτάνιαν, Κόρθιον, Άνδρον.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 μ.μ. ΧΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 μ.μ. Χίον, ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ.

Δίος τηλ. 40.324, ίδρ. 43.210 Αθηνών 28.033 και εις όλα τα Πρακτορεία Αθηνών.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΟΝ
ΕΛΕΝΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 6 μ.μ. ΧΑΛΚΙΔΑ ΑΙΔΗΨΟΝ, ΒΟΛΟΝ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 μ.μ. ΠΑΤΡΑΣ - ΚΕΡΚΥΡΑΝ

Δίος 23.694. Πρακτ. Σ. ΚΟΝΤΟΥ, τηλ. 44.497 και εις τα Γραφεία Ταξιδίων.

ΑΚΡΩΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

«ΛΕΩΝ» Παρασκευήν 6.30 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Άγ. Πελαγίαν, Γύθειον, Γερολιμένα, Καλάμας. Επιστροφή Λιμένων, Πλάτρας).

«ΕΛΛΗΝΙΣ» Παρασκευήν 6. 30' μ.μ. Χίον, Πλωμάριον, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάσπρον, Αλεξανδρούπολιν, Πορτολάγο, Καβάλαν, Δεδεαγατς, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιά.

Τηλ. 44.073. Εδρα: 41651 Καιρίων 43.452.

ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΤΗ
ΓΡΑΜΜΗΣ ΕΛΛΑ
Α)ΙΙ ΙΩ
Άναχώρησις έκ Πει
Έκτακτος ΤΕΤΑΡ
βρίου 4 μ.μ. κατ' εύ
ΑΡΕΙΑΝ - ΠΟΡΤ

"ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ"
Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ Α.Ε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
«ΗΠΕΙΡΟΣ» 2.30' μ.μ. Λαύριον, Κέαν, Κύρνανον, Κύμην, Σκύρον, Αλόνησον, Σκόπελον, Γιάννεσσα, Σκιάθον. Πλατανιάς, Τρίκερι, Βόλον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
«ΣΑΜΟΣ» 7 μ.μ. Πάτρας, Ζακύνθου, Ληξούριον, Άργοστόλιον.

«ΠΟΛΙΚΟΣ» 7 μ.μ. Πάτρας, Ίθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Κέρκυραν, Υγουμενίταν, Κέπραινα, Άμφιλοχίαν.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
«ΦΡΙΚΗΝ» 6.45 μ.μ. Ηράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.

«ΡΕΝΤΟΝ» 7 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Άγίους Σαράντα, Βρινδήσιον.

Τιμάριον: Δίους 44.495. Εισπράξεις 41.711, Φορτωτηρίς 44.469.

"ΜΟΣΧΑΝΘΗ"
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 8 π. μ. Αίγιναν, Μεθάνα, Πόρον, Ύδραν, Ερμιόνην. (Επιστροφή απόπλεμπτον).
ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Αίγιναν, Μεθάνα, Πόρον, Ύδραν, Ερμιόνην, Σπέτσας, Λιμενίδιον, Άστρος, Ναυπλίον, Κάλι.
Πρακτ. Τηλ. 44256. 41661. 28433

ANGLO EGYPTI
Α)Π "ΚΑΪΡ
(Πετρελαιοκίνητον
Άναχωρήσεις
ΔΙ' ΑΛΕΞΑΝΔΡ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12 Ν
Πληροφορίαι Π. Γ. ΚΑ
Μέγαρον Βάτη Πειραιώς. Τη
Γραφεία Τ

RCA VICTOR RADIO
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 69

ΜΕΤΟΧΑΙ
ΤΡΑΠΕΖΑΙ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑΙ
ΟΜΟΠΩΛΙΤΙΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ
ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛ
ΠΕΜΠΤΗΣ. 10 Ν
ΤΙΜΑΙ ΚΑ
ΚΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΙΜΑΙ ΜΕΤ